

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. kovo 19 d.*

„Apeliaciniai skundai — Valstybės pagalba — Finansinės priemonės, skirtos remti France Télécom — Akcininko paskolos projektas — Prancūzijos vyriausybės nario viešieji pareiškimai — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir nenurodoma jos susigrąžinti — Valstybės pagalbos sąvoka — Ekonominio pranašumo sąvoka — Įsipareigojimo valstybės ištekliams sąvoka“

Sujungtose bylose C-399/10 P ir C-401/10 P

dėl atitinkamai 2010 m. rugpjūčio 3 ir 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Bouygues SA, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija),

Bouygues Télécom SA, įsteigta Bulonėje-Bijankūre (Prancūzija),

atstovaujamos advokatų C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau ir D. Theophile,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai C. Giolito, D. Grespan ir S. Thomas, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Prancūzijos Respublikai, atstovaujamai G. de Bergues ir J. Gstalter,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller, padedamų *Rechtsanwalt* U. Soltész,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

France Télécom SA, įsteigta Paryžiuje, iš pradžių atstovaujamai advokatų S. Hautbourg, S. Quesson ir L. Olza Moreno, vėliau advokatų S. Hautbourg ir S. Quesson,

* Proceso kalba: prancūzų.

Association française des opérateurs de réseaux ir services de télécommunications (AFORS Télécom), įsteigtai Paryžiuje,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

ir

Europos Komisija, atstovaujama C. Giolito, D. Grespan ir S. Thomas, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Prancūzijos Respublikai, atstovaujamai G. de Bergues ir J. Gstalter,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller, padedamų *Rechtsanwalt* U. Soltész,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

Bouygues SA, įsteigtai Paryžiuje,

Bouygues Télécom SA, įsteigtai Bulonėje-Bijankūre,

atstovaujamos advokatų C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau ir D. Theophile,

France Télécom SA, įsteigtai Paryžiuje, iš pradžių atstovaujamai advokatų S. Hautbourg, S. Quesson ir L. Olza Moreno, vėliau advokatų S. Hautbourg ir S. Quesson,

Association française des opérateurs de réseaux ir services de télécommunications (AFORS Télécom), įsteigtai Paryžiuje,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, M. Ilešič, J. Malenovský, teisėjai U. Lohmus, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (pranešėjas), J.-J. Kasel ir M. Safjan,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 13 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2012 m. birželio 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniuose skunduose, pirma, *Bouygues SA* ir *Bouygues Télécom SA* (toliau kartu – bendrovės *Bouygues*) ir, antra, Europos Komisija prašo panaikinti 2010 m. gegužės 21 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (T-425/04, T-444/04, T-450/04 ir T-456/04, Rink. p. II-2099, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas, pirma, panaikino 2004 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimo 2006/621/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Prancūzija skiria *France Télécom* (OL L 257, 2006, p. 11, toliau – ginčijamas sprendimas), 1 straipsnį ir, antra, nusprendė, jog nereikia priimti sprendimo dėl prašymų panaikinti šio sprendimo 2 dalį.

Ginčo aplinkybės

Bendrosios bylos aplinkybės

- 2 Telekomunikacijos tinklų ir paslaugų operatorė ir tiekėja *France Télécom SA* (toliau – FT) buvo įsteigta 1991 m. kaip viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, o nuo 1996 m. gruodžio 31 d. įgijo akcinės bendrovės statusą. Nuo 1997 m. spalio mėn. FT akcijomis prekiaujama biržoje. 2002 m. 56,45 % FT kapitalo priklausė Prancūzijos valstybei, o likusias dalis pasidalijo visuomenė (32,25 %), pati FT (8,26 %) ir įmonės darbuotojai (3,04 %).
- 3 2002 m. pirmąjį ketvirtį FT paskelbė 2001 m. finansines ataskaitas, kuriose buvo parodyta 63,5 mlrd. EUR grynoji skola ir 8,3 mlrd. EUR nuostoliai.
- 4 2002 m. kovo–birželio mėn. reitingų agentūros *Moody's* ir *Standard & Poor's* (toliau – S & P) pablogino FT „reitingą“ ir sumažino jo perspektyvą iki neigiamos. Konkrečiai kalbant, 2002 m. birželio 24 d. *Moody's* pablogino FT trumpalaikio ir ilgalaikio kredito vertinimo reitingą iki paskutinės patikimų investicijų kategorijos (*investment grade*) pozicijos. Kartu smarkiai smuko ir FT akcijų kursas.
- 5 Atsižvelgęs į FT finansinę padėtį Prancūzijos ekonomikos, finansų ir pramonės ministras (toliau – ekonomikos ministras) 2002 m. liepos 12 d. dienraštyje *Les Échos* išspausdintame interviu iš esmės pareiškė (toliau – 2002 m. liepos 12 d. pareiškimas), kad jei FT turėtų finansavimo sunkumų, Prancūzijos valstybė priimtų jiems įveikti reikalingus sprendimus.
- 6 Tą pačią dieną S & P pablogino FT ilgalaikio kredito vertinimo reitingą iki paskutinės patikimos investicijos kategorijos pozicijos ir nurodė, kad jis liko priskirtas prie šios kategorijos tik dėl Prancūzijos valstybės komentarų apie FT.
- 7 2002 m. rugsėjo 12 d. Prancūzijos valdžios institucijos viešai pareiškė, kad pritaria FT pirmininko ir generalinio direktoriaus (PGD) atleidimui.
- 8 2002 m. rugsėjo 13 d. FT paskelbė ketvirčio finansines ataskaitas, iš kurių buvo matyti, kad 2002 m. birželio 30 d. FT bendro nuosavo kapitalo deficitas sudarė 440 mln. EUR, o jos grynoji skola siekė 69,69 mlrd. EUR, iš jų 48,9 mlrd. EUR buvo įsiskolinimas pagal obligacijas, kurių padengimo terminas turėjo sueiti 2003–2005 metais.
- 9 2002 m. rugsėjo 13 d. spaudos pranešime dėl FT finansinės padėties Prancūzijos valdžios institucijos iš esmės pareiškė, kad Prancūzijos valstybė prisidės prie FT nuosavo kapitalo didinimo ir, jei reikės, imsis priemonių, padėsiančių FT išvengti bet kokių finansavimo sunkumų.
- 10 Tą pačią dieną agentūra *Moody's*, remdamasi Prancūzijos valstybės patvirtintu įsipareigojimu remti FT, pakeitė FT skolos perspektyvos vertinimą iš neigiamo į stabilų.

- 11 2002 m. spalio 2 d. buvo paskirtas naujas FT pirmininkas ir generalinis direktorius. Spaudos pranešime dėl šio paskyrimo buvo patvirtintas 2002 m. rugsėjo 13 d. spaudos pranešime padarytas pareiškimas, paminėtas šio sprendimo 9 punkte.
- 12 2002 m. gruodžio 4 d. FT valdybos posėdyje naujieji FT vadovai pristatė veiksmų planą „Ambition France Télécom 2005“ (toliau – planas *Ambition 2005*), kuriuo padidinant nuosavą kapitalą 15 mlrd. EUR iš esmės buvo siekiama vėl išlyginti FT balansą.
- 13 Kartu su planu *Ambition 2005* buvo paskelbtas 2002 m. gruodžio 4 d. ekonomikos, finansų ir pramonės ministro spaudos pranešimas (toliau – 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas), kuriame nurodyta:

„Ekonomikos <...> ministras patvirtino, kad [Prancūzijos] valstybė remia [2002 m.] gruodžio 4 d. [FT] valdybos patvirtintą veiksmų planą. 1) [FT] grupė yra darnus ekonominis darinys, kurio rezultatai yra įspūdingi. Tačiau šiandien [FT] finansinė struktūra yra nestabili, jai trūksta nuosavo kapitalo ir reikia vidutinės trukmės paskolų. Tokia situacija susidarė nepasiteisinus ankstesnėms investicijoms, kurios buvo blogai valdomos ir atliktos per pačią finansinio „burbulo“ ir apskritai rinkos situacijos keitimosi kulminaciją. Tai, kad [FT] savo plėtros negalėjo finansuoti niekaip kitaip, kaip tik skolindamasi, dar labiau apsunkino šią situaciją. 2) [Prancūzijos] valstybė, turinti kontrolinį akcijų paketą, pareikalavo, kad naujieji vadovai atkurtų [FT] finansinę pusiausvyrą išsaugodami grupės vientisumą <...> 3) Pagal vadovų sukurtą veiksmų planą ir investicijų grąžos perspektyvas prie nuosavo kapitalo didinimo 15 mlrd. EUR (Prancūzijos) valstybė prisidės proporcingai jos valdomai bendrovės kapitalo daliai suma, t. y. 9 mlrd. EUR investicija. Taigi valstybė, kaip akcininkė, planuoja elgtis kaip apdairi investuotoja. [FT] turės nustatyti nuosavo kapitalo didinimo sąlygas ir tikslų grafiką. [Prancūzijos] vyriausybė pageidautų, kad ši operacija būtų vykdoma labiausiai atsižvelgiant į atskirų akcininkų ir į akcininkų, dirbančių [FT], situaciją. Siekdama suteikti [FT] galimybę pradėti rinkos operaciją pačiu palankiausiu momentu, (Prancūzijos) valstybė yra pasirengusi investuoti į nuosavą kapitalą, suteikdama [FT] laikinąją akcininko paskolą, už kurią atlyginama rinkos sąlygomis. 4) [*Entreprise de recherches et d'activités pétrolières* (ERAP) (toliau – ERAP)], valstybinė pramonės ir prekybos institucija, privalės pervesti visą [Prancūzijos] valstybės į [FT] investuojamą sumą. [Prancūzijos] valstybės dalį [FT] nuosavo kapitalo didinimo operacijoje ji finansuos iš finansų rinkų paimta paskola.“
- 14 2002 m. gruodžio 11 ir 12 d. FT viena po kitos išleido dvi obligacijų emisijas bendrai 2,9 mlrd. EUR sumai.
- 15 2002 m. gruodžio 17 d. S & P patikslino, kad nuo 2002 m. liepos mėn. Prancūzijos valstybės parama buvo vienas svarbiausių veiksnių, dėl kurių FT vertinimas liko patikimų investicijų kategorijoje, ir kad jos pranešimas apie akcininko paskolą ir įsipareigojimas proporcingai turimoms akcijoms prisidėti prie kapitalo padidinimo 15 mlrd. EUR įrodė šią paramą.
- 16 2002 m. gruodžio 20 d. ERAP pateikė FT parafuotą ir pasirašytą akcininko paskolos sutarties projektą (toliau – akcininko paskolos pasiūlymas). Ši nepasirašė šio sutarties projekto, ir pasiūlyta akcininko paskola taip ir nebuvo suteikta.
- 17 2003 m. sausio 15 d. FT pasiskolino išleisdama obligacijų emisijas bendrai 5,5 mlrd. EUR sumai. Valstybė nelaidavo ir negarantavo šių paskolų už obligacijas. 2003 m. vasario 10 d. FT prasitęsė dalį 15 mlrd. EUR konsorcinio kredito, kuriai artėjo grąžinimo terminas.
- 18 2003 m. kovo 4 d. buvo pradėta plane *Ambition 2005* numatyta nuosavo kapitalo didinimo operacija. 2003 m. kovo 23 d. FT padidino kapitalą 15 mlrd. EUR. Prancūzijos valstybės dalyvavimas, proporcingas jos valdomai FT kapitalo daliai, siekė 9 mlrd. EUR. Ši operacija buvo baigta 2003 m. balandžio 11 d.

- 19 2002 finansinius metus FT baigė turėdama maždaug 21 mlrd. EUR nuostolių ir beveik 68 mlrd. EUR grynosios skolos. 2003 m. kovo 5 d. FT paskelbtose 2002 finansinių metų ataskaitose buvo užfiksuotas 8,4 % apyvartos, 21,1 % veiklos rezultato prieš amortizaciją ir 30,9 % veiklos rezultato padidėjimas. 2003 m. balandžio 14 d. valstybei priklausė 58,9 % FT kapitalo, iš jų 28,6 % – per ERAP.

Administracinė procedūra ir ginčijamas sprendimas

- 20 2002 m. gruodžio 4 d. Prancūzijos Respublika pranešė Komisijai apie plane *Ambition 2005* numatytas finansines priemones, įskaitant akcininko paskolos pasiūlymą.
- 21 2003 m. sausio 22 d. *Bouygues SA* ir *Bouygues Télécom SA*, dvi pagal Prancūzijos teisę įsteigtos bendrovės, viena kurių, būtent *Bouygues Télécom SA*, aktyviai veikia Prancūzijos mobiliojo ryšio rinkoje, pateikė Komisijai skundą dėl dviejų pagalbos, kurią Prancūzijos valstybė tariamai suteikė FT, pirma, viešais FT naudingais Prancūzijos vyriausybės pareiškimais, padarytais nuo 2002 m. liepos mėn. (toliau – pareiškimai nuo 2002 m. liepos mėn.) ir, antra, 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimu apie siūlomą 9 mlrd. EUR akcininko paskolą, atvejų.
- 22 2003 m. kovo 12 d. Komisijos sprendimas pradėti šiuo klausimu EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo, visų pirma Prancūzijos valstybės patvirtintų finansinių FT rėmimo priemonių, procedūrą (toliau – sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 57, p. 5).
- 23 2004 m. rugpjūčio 3 d. Komisija pranešė Prancūzijos valdžios institucijoms apie ginčijamą sprendimą. Šio sprendimo 1 straipsnyje numatyta, kad „2002 m. gruodžio mėn. [Prancūzijos Respublikos] [FT] suteikta paskola 9 mlrd. EUR kredito linijos forma, vertinama kartu su nuo 2002 m. liepos [mėn.] pareiškimais, yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba“. Remiantis ginčijamo sprendimo 2 straipsniu „1 straipsnyje įvardyta pagalba neturi būti susigrąžinta“.
- 24 Šio sprendimo 17–26 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad nuo 2002 m. birželio mėn. FT finansinei padėčiai buvo būdingos didelės struktūrinės problemos ir nesubalansuotas balansas. Iš to paties sprendimo 37 konstatuojamosios dalies matyti, kad 2002 m. liepos 12 d. pareiškimo dieną reitingų agentūros S & P ir *Moody's* buvo pasirengusios sumažinti FT skolos reitingą iki antrarūšių obligacijų kategorijos (*junk bond*).
- 25 Ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat nusprendė, kad 2002 m. liepos mėn. FT buvo susidūrusi su pasitikėjimo krize, kuri galėjo sutrukdyti planuotiems refinansavimams ir sukelti pavojų jos likvidumui 2003 m. Ji patikslino, be kita ko, šio sprendimo 212 ir 222 konstatuojamosiose dalyse, kad atsižvelgusios į 2002 m. rugsėjo 13 d. ir 2002 m. spalio 2 d. Prancūzijos valdžios institucijų spaudos pranešimus reitingų agentūros pakeitė savo vertinimus, susijusius su FT skolos administravimu, ir konstatavo rinkos pasitikėjimo augimą.
- 26 Ginčijamo sprendimo 185–187 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad 2002 m. liepos mėn. priemonių, apie kurias pranešta, buvo imtasi, be kita ko, po pareiškimų, padarytų nuo 2002 m. liepos mėn., ir manė, jog šie pareiškimai darė poveikį rinkų ir ūkio subjektų nuomonei apie FT padėtį 2002 m. gruodžio mėn. Ji nusprendė, kad dėl šios priežasties minėtus pareiškimus ir priemones, apie kurias buvo pranešta, galima nagrinėti kaip visumą.
- 27 Minėto sprendimo 188, 189 ir 203–219 konstatuojamosiose dalyse ši institucija patikslino, kad, anot jos, 2002 m. liepos 12 d. pareiškimas tikrai turėjo įtakos rinkoms ir dėl jo FT ėgijo ekonominį pranašumą. Tačiau išanalizavusi daugybę teisinių argumentų ji nusprendė, kad neturi pakankamai įrodymų, jog dėl šio pareiškimo valstybės ištekliai bent potencialiai gali būti skirti.

- 28 Atvirkščiai, ginčijamo sprendimo 194–196 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad dėl akcininko paskolos pasiūlymo FT buvo suteiktas pranašumas ir galėjo būti išipareigota valstybės ištekliais. Iš tikrųjų, pirma, šis pasiūlymas leido FT padidinti savo finansavimo galimybes ir nuraminti rinkas dėl pajėgumo vykdyti būsimas prievoles. Antra, galima papildoma našta valstybės ištekliams atsirado dėl pranešimo apie suteikiamą akcininko paskolą, lydimą įvykdytų išankstinių šios priemonės įgyvendinimo sąlygų, rinkoms sudaryto išpūdžio, kad ši paskola iš tiesų buvo skirta, ir galiausiai akcininko paskolos pasiūlymo išsiuntimo.
- 29 Minėto sprendimo 197–201 konstatuojamosiose dalyse Komisija taip pat teigė, kad konkurencijai atvertame telekomunikacijų sektoriuje pranašumai, kaip antai įgytas FT, ypač smarkiai iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti ir kad jie gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.
- 30 Ginčijamo sprendimo 203–256 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad atsižvelgiant į, be kita ko, nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų poveikį rinkai priemonės, apie kurias pranešta, neatitinka nei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio apdairaus investuotojo kriterijaus, nei pagalbos, teikiamos sunkumų patiriančiai įmonei sanuoti arba restruktūrizuoti, kriterijų. Todėl ji padarė išvadą, kad numatytos priemonės yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.
- 31 Tačiau manydama, kad šios pagalbos poveikis negali būti tiksliai įvertintas ir kad bendra minėtos pagalbos elementų, kitų nei akcininko paskolos pasiūlymas, analizė, vertinant jų suderinamumą su valstybės pagalbos srityje taikomomis taisyklėmis, buvo atlikta neseniai, Komisija minėto sprendimo 257–264 konstatuojamosiose dalyse nusprendė, jog teisės į gynybą įgyvendinimas ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo laikymasis yra kliūtys ją susigrąžinti.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 32 Pareiškusios ieškinius Bendrajame Teisme, Prancūzijos Respublika, FT ir bendrovės *Bouygues* paprašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o *Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)* – iš dalies panaikinti šį sprendimą.
- 33 Grįsdamos savo prašymus panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį Prancūzijos Respublika ir FT pateikė, be kita ko, antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su teisės klaidomis taikant valstybės pagalbos sąvoką, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, priemonėms, apie kurias buvo pranešta, ir trečiąjį ieškinio pagrindą, susijusį su akivaizdžiomis klaidomis vertinant nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų turinį ir (arba) tariamas pasekmes.
- 34 Grįsdamos savo prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį dėl to, kad kai kuriuos ar visus nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus Komisija atsisakė pripažinti valstybės pagalba, bendrovės *Bouygues* pateikė pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ir antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su prieštarais ir nepakankamais motyvais, neatitinkančiais EB 253 straipsnio.
- 35 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas išnagrinėjo kartu minėtus pagrindus tiek, kiek jie susiję su valstybės pagalbos sąvoka.
- 36 Minėto sprendimo 126–133 punktuose Bendrasis Teismas, be kita ko, atmetė Komisijos argumentus, kad bendrovių *Bouygues* prašymas panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija atsisakė pripažinti nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus valstybės pagalba, yra nepriimtinas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo, nes jos ginčijo tik ginčijamo sprendimo motyvavimą ir negalėtų gauti papildomos naudos padarius išvadą, jog nuo 2002 m. liepos padaryti pareiškimai taip pat yra valstybės pagalba.

- 37 Dėl esmės skundžiamo sprendimo 215 punkte jis pažymėjo, jog tam, kad priemonė būtų pripažinta EB 87 straipsnio 1 dalyje numatyta valstybės pagalba, reikia, be kita ko, pirma, kad ji apimtų bet koki pranašumą, kuris gali būti teikiamas bet kokia forma, ir kad jis tiesiogiai ar netiesiogiai būtų suteiktas iš valstybės išteklių.
- 38 Minėto sprendimo 262 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad tarp nustatyto pranašumo ir išipareigojimo valstybės ištekliais turi būti ryšys, nes minėtas pranašumas turi būti glaudžiai susijęs su atitinkama našta valstybės biudžetui arba su pakankamai konkrečia ekonomine rizika šiam biudžetui, kylančia dėl valstybės priimtų teisiškai privalomų išipareigojimų.
- 39 Skundžiamo sprendimo 231 punkte Bendrasis Teismas pranašumo sąvoką apibrėžė kaip reiškiančią, kad dėl valstybės dalyvavimo turi pagerėti gavėjos ekonominė ir (arba) finansinė padėtis.
- 40 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 259 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija įrodė, jog nuo 2002 m. liepos mėn. padarytais pareiškimais, įskaitant 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimą, vertinamais kartu, FT buvo suteiktas pranašumas, kaip jis suprantamas pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.
- 41 Tačiau minėto sprendimo 257 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija neįrodė papildomo ir atskiro pranašumo, kylančio iš akcininko paskolos pasiūlymo, apie kurio išsiuntimą nebuvo viešai pranešta, buvimo, nes nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai ir ypač 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas suteikė FT galimybę refinansuoti savo skolas 9 mln. EUR suma obligacijų rinkoje tuo metu buvusiomis sąlygomis.
- 42 Paskui Bendrasis Teismas nagrinėjo klausimą, ar Komisijos nustatytas pranašumas paremtas valstybės ištekliais.
- 43 Šiuo klausimu, skundžiamo sprendimo 269–289 punktuose Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai negali būti laikomi garantija arba aiškinami kaip keliantys Prancūzijos valstybės išteklių pervedimo pavojų, ir atmetė bendrovių *Bouygues* prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija atsisakė pripažinti nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus valstybės pagalba.
- 44 Dėl 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 293 punkte teigė, kad nei Komisija, nei bendrovės *Bouygues* netvirtino, jog pats šis pranešimas yra pakankamai konkretus, kategoriškas, besąlyginis išipareigojimas, leidžiantis daryti išvadą apie valstybės išteklių pervedimo, kaip tai suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, faktą. Maža to, minėto sprendimo 294–298 punktuose Bendrasis Teismas teigė, kad Komisija neįrodė, jog 2002 m. gruodžio 4 d. pranešime buvo numatytas valstybės išteklių pervedimas.
- 45 Dėl akcininko paskolos pasiūlymo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 299 punkte nusprendė: kadangi Komisija nepakankamai įrodė dėl šio pasiūlymo kylantį pranašumą, Bendrasis Teismas juo labiau negali daryti išvados apie su šiuo pranašumu susijusio valstybės išteklių pervedimo egzistavimą.
- 46 Toliau skundžiamo sprendimo 302–309 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar Komisija, bendrai išnagrinėjusi nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus kartu su 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimu ir akcininko paskolos pasiūlymu, vis dėlto galėjo padaryti išvadą apie iš valstybės išteklių suteikiamo ekonominio pranašumo buvimą.
- 47 Šiuo klausimu, pirma, minėto sprendimo 304 punkte ji nusprendė, kad nuo 2002 m. liepos mėn. padarytuose pareiškimuose nebuvo specifinės finansinės paramos, kuri galiausiai 2002 m. gruodžio mėn. įgijo konkrečią išraišką, prielaidų, o 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas iš esmės pakeitė su FT refinansavimu susijusių įvykių eigą.

- 48 Antra, skundžiamo sprendimo 309 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors apibūdindama pranašumą, kurį lėmė atgautas finansų rinkų pasitikėjimas ir pagerėjusios FT refinansavimo sąlygos, Komisija galėjo atsižvelgti į visus įvykius, atsitikusius iki 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimo, šis pranašumas „neatsveria atitinkamo valstybės biudžeto sumažėjimo arba pakankamai konkrečios ekonominės šiam biudžetui tenkančios naštos rizikos. Konkrečiai kalbant, šis pranašumas skiriasi nuo pranašumo, kuris gali būti suteiktas dėl <...> akcininko paskolos [pasiūlymo] ir buvo nepakankamai įrodytas ginčijamame sprendime“.
- 49 Todėl skundžiamo sprendimo 310 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija iškraipė EB 87 straipsnio 1 dalyje numatytą valstybės pagalbos sąvoką, nes nusprendė, jog akcininko paskola, vertinama kartu su nuo 2002 m. liepos mėn. padarytais pareiškimais, FT suteikiamas pranašumas, kurį lemia valstybės išteklių pervedimas, ir panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnį.

Procesas Teisingumo Teisme

- 50 Dokumentu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. gruodžio 20 d., Vokietijos Federacinė Respublika paprašė leisti įstoti į bylas C-399/10 P ir C-401/10 P palaikyti Prancūzijos Respublikos reikalavimus.
- 51 2011 m. vasario 28 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido Vokietijos Federacinei Respublikai įstoti į bylas C-399/10 P ir C-401/10 P.
- 52 2011 m. rugsėjo 8 d. nutartimi jis sujungė šias dvi bylas, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

Šalių reikalavimai

- 53 Bendrovės *Bouygues* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti sprendimą dėl esmės ir panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek jame nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai nepripažįstami valstybės pagalba, ir šio sprendimo 2 straipsnį tiek, kiek juo Prancūzijos Respublika neįpareigojama susigrąžinti iš FT konstatuotą pagalbą,
 - nepatenkinus šių reikalavimų, jei Teismas manytų, jog ginčas negali būti išspręstas, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos, FT, Prancūzijos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 54 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo panaikintas ginčijamo sprendimo 1 straipsnis ir iš jos priteistos jos pačios, taip pat Prancūzijos Respublikos ir FT bylinėjimosi išlaidos,
 - grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui ir
 - atidėti bylinėjimosi išlaidų šioje instancijoje priėmimo klausimą.

55 FT Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinius skundus,
- nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- iš dalies arba visiškai patenkinti jos reikalavimus pirmojoje instancijoje, jei jis panaikintų skundžiamą sprendimą negrąžinęs bylos Bendrajam Teismui, ir
- priteisti iš bendrovių *Bouygues* ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

56 Prancūzijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinius skundus,
- nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- jei Teisingumo Teismas atsisakytų grąžinti bylą Bendrajam Teismui, iš dalies arba visiškai patenkinti jos reikalavimus pirmojoje instancijoje ir
- priteisti iš bendrovių *Bouygues* ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

57 Vokietijos Federacinė Respublika įstoja į bylą palaikyti Prancūzijos Respublikos reikalavimus ir Teisingumo Teismo prašo priteisti iš bendrovių *Bouygues* ir Komisijos, be kita ko, jos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinių skundų

58 Grįsdamos apeliacinį skundą bendrovės *Bouygues* pateikia du pagrindus.

59 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrajame Teisme bendrovės *Bouygues*, pirma, buvo pateikusios ieškinį dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio panaikinimo tiek, kiek Komisija atsisakė pripažinti valstybės pagalba nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus, ir šio sprendimo 2 straipsnio panaikinimo (byla T-450/04), antra, įstojo į bylą, pradėtą FT pareikštu ieškiniu dėl to paties sprendimo panaikinimo (byla T-444/04), palaikyti Komisijos reikalavimus.

60 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas visų pirma pripažino priimtiniu, tačiau nepagrįstu bendrovių *Bouygues* prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio tiek, kiek Komisija atsisakė pripažinti valstybės pagalba nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus (byla T-450/04), paskui pripažino priimtiniu ir pagrįstu FT prašymą panaikinti visą minėto sprendimo 1 straipsnį (byla T-444/04) ir galiausiai nusprendė, kad šiomis aplinkybėmis nebereikėjo priimti sprendimo dėl, be kita ko, bendrovių *Bouygues* prašymo panaikinti to paties sprendimo 2 straipsnį.

61 Taigi pirmasis bendrovių *Bouygues* apeliacinio skundo pagrindas yra susijęs su Bendrojo Teismo vertinimu byloje T-450/04 ir klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė, kai atmetė jų argumentus, kuriais buvo siekiama įrodyti, jog Komisija padarė teisės klaidą, kai nepripažino valstybės pagalba nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų.

62 Antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra susijęs su Bendrojo Teismo vertinimu byloje T-444/04 ir teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė panaikinęs ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo buvo pripažinti valstybės pagalba 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas ir akcininko paskolos pasiūlymas,

vertinami kartu. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys, susijusios, pirma, su teisės klaida dėl ryšio, kuris turi būti tarp suteikto pranašumo ir išipareigojimo valstybės ištekliais, antra, su teisės klaida dėl klausimo, ar akcininko paskolos pasiūlymu FT buvo suteiktas pranašumas.

- 63 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija pateikia tris pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su prieštariniais skundžiamo sprendimo motyvais.
- 64 Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė, kai panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo buvo pripažintas valstybės pagalba 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas ir akcininko paskolos pasiūlymas, vertinami kartu. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro keturios dalys, susijusios, pirma, su teisės klaida dėl ryšio, kuris turi būti tarp suteikto pranašumo ir išipareigojimo valstybės ištekliais, antra, su teisės klaida dėl išipareigojimo valstybės ištekliais dėl 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimo ir akcininko paskolos pasiūlymo, vertinamų kartu, fakto, trečia, su teisės klaida nagrinėjant FT suteiktą pranašumą, kurią lėmė tai, kad nebuvo atsižvelgta į aplinkybę, jog Komisija taikė apdairaus privataus investuotojo kriterijų, ketvirta, su diskrecijos, kurią Komisija turi atlikdama sudėtingas ekonomines analizes, nepaisymu.
- 65 Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas yra susijęs su klaidingu aiškinimu ir ginčijamo sprendimo iškraipymu.
- 66 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį bendrovių *Bouygues* apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų pripažinimu valstybės pagalba, paskui – kartu išnagrinėti bendrovių *Bouygues* antrojo pagrindo pirmą dalį ir Komisijos antrojo pagrindo pirmą dalį, susijusias su teisės klaidomis pripažinus valstybės pagalba 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimą ir akcininko paskolos pasiūlymą, vertinamus kartu.

Dėl pirmojo bendrovių „Bouygues“ apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų pripažinimu valstybės pagalba

- 67 Pirmasis bendrovių *Bouygues* apeliacinio skundo pagrindas yra susijęs su pernelyg siauru valstybės pagalbos sąvokos aiškinimu, Prancūzijos teisės iškraipymu ir teisinio faktinių aplinkybių kvalifikavimo klaida, kurią Komisija tariamai padarė, kai atmetė jų argumentus, kuriais buvo siekiama įrodyti, jog Komisija padarė teisės klaidą, kai atsisakė pripažinti valstybės pagalba nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus.
- 68 Šiuo klausimu reikia priminti, kad byloje T-450/04 bendrovės *Bouygues* prašė, be kita ko, panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek jame buvo netiesiogiai atmesti jų argumentai, pateikti tiek 2003 m. sausio 22 d. Komisijai pateiktame skunde, tiek per administracinę procedūrą, kad patys nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai yra valstybės pagalba.
- 69 Kaip pažymėta šio sprendimo 36 ir 43 punktuose ir matyti iš skundžiamo sprendimo 133 ir 325 punktų, Bendrasis Teismas pripažino, kad šis ieškinys priimtinas, bet nepagrįstas.
- 70 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad ypač iš išsamaus numatytų priemonių aprašymo, kuris pateiktas sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą 39–57 punktuose, matyti, jog šis sprendimas yra susijęs tik su priemonėmis, apie kurias buvo pranešta, todėl šiuo sprendimu Komisija neragina suinteresuotųjų šalių pateikti pastabas dėl klausimo, ar patys nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai yra valstybės pagalba.

- 71 Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnio 1 dalį toks sprendimas ir toks raginimas yra būtini siekiant tiek nustatyti administracinės procedūros dalyką, tiek užtikrinti, kad Komisija būtų kuo išsamiau informuota.
- 72 Kadangi Komisija nepriėmė jokio papildomo sprendimo dėl klausimo, ar patys nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai yra valstybės pagalba, kuris būtų galėjęs praplėsti administracinės procedūros, kuriai pasibaigus buvo priimtas ginčijamas sprendimas, dalyką, darytina išvada, kad priėmusi sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą ši institucija neišnagrinėjo šio bendrovių *Bouygues* skundo, kuris, anot jos, buvo pateiktas 2003 m. sausio 22 d., dalies.
- 73 Be to, iš ginčijamo sprendimo 185 konstatuojamosios dalies matyti, kad šio sprendimo dalykas yra susijęs su akcininko paskola, apie kurią buvo pranešta Komisijai, ir kad į nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus atsižvelgta tik tiek, kiek jie yra objektyviai svarbūs vertinant minėtą paskolą. Be to, Komisija išnagrinėjo minėtus pareiškimus tik tiek, kiek jie sudaro pastarosios priemonės pagrindą.
- 74 Maža to, ginčijamo sprendimo 188, 189, 218 ir 219 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, jog neturi pakankamai įrodymų, kad galėtų pateikti nuomonę klausimu, ar patys minėti pareiškimai yra valstybės pagalba.
- 75 Galiausiai iš ginčijamo sprendimo 1 straipsnio matyti, kad juo tik pripažįstama, jog akcininko paskola yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, ir kad nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai jame paminėti tik kaip sudarantys konstatuotos pagalbos pagrindą.
- 76 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ginčijame sprendime nėra pateikta nuomonė dėl bendrovių *Bouygues* skundo, kiek tai susiję su jų teiginiu, jog patys nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai yra valstybės pagalba.
- 77 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 128 ir 131 punktuose nusprendė, jog ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija atsisakė pripažinti valstybės pagalbą nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus. Aplinkybė, kad bendrovėms *Bouygues* pateikus skundą Komisija nepateikė nuomonės dėl pačių šių pareiškimų pripažinimo valstybės pagalba, savaime negali būti prilyginama sprendimui, kuriuo atmetami šių skundo pateikėjų kaltinimai.
- 78 Taip pasiėlgęs Bendrasis Teismas įvertino klausimus, dėl kurių Komisija dar nebuvo priėmusi sprendimo, ir supainiojo įvairias administracinės ir teisminės procedūrų stadijas, o tai nesuderinama su kompetencijų paskirstymo tarp Komisijos ir Sąjungos teismo sistemomis, ESS sutartyje numatytais teisių gynimo būdais ir gero teisingumo vykdymo reikalavimais (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 20 punktą).
- 79 Todėl pirmasis apeliacinio skundo pagrindas, susijęs su klaidomis, kurias Bendrasis Teismas padarė vertindamas tariamo Komisijos atsisakymo pripažinti valstybės pagalbą nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus, yra netinkamas.

Dėl bendrovių „Bouygues“ antrojo pagrindo pirmos dalies ir Komisijos antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusių su teisės klaidomis pripažinus valstybės pagalbą 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimą ir akcininko paskolos pasiūlymą, vertinamus kartu

Šalių argumentai

- 80 Pirma, bendrovės *Bouygues* ir Komisija nurodo, jog Bendrasis Teismas, siekdamas konstatuoti valstybės pagalbos faktą, nepagrįstai reikalavo, kad tarp nustatyto pranašumo ir išipareigojimo valstybės ištekliais būtų ryšys, kad jie būtų glaudžiai susiję, lygiaverčiai ir atitiktų vienas kitą. Iš tikrųjų iš teismų praktikos matyti, kad šis ryšys gali būti netiesioginis ir kad toks lygiavertiškumas arba atitiktis nėra būtini.
- 81 Antra, jos mano, kad tai, kaip Bendrasis Teismas nustatė šį ryšį, prieštarauja principui, pagal kurį SESV 107 straipsnio 1 dalyje valstybės intervencijos neskiriamos pagal jų priežastis ar tikslus, o apibrėžiamos pagal pasekmes. Anot bendrovių *Bouygues*, kai yra kelios pagal tai pačiai įmonei naudingos intervencijos strategiją taikomos priemonės, kaip antai nagrinėjamu atveju, pranašumo ir valstybės išteklių panaudojimo ryšys turi būti vertinamas visapusiškai, atsižvelgiant į valstybės intervencijos vientisumą ir tęstinumą.
- 82 Komisija patikslina, kad tarpusavyje glaudžiai susijusios priemonės, kurios, vertinamos atskirai, galėtų išvengti valstybės pagalbai taikomos kontrolės, nors ir labai iškraipo konkurenciją, turi būti vertinamos kartu. Be to, jos nuomone, akcininko paskola yra valstybės pagalba, kai ji vertinama atsižvelgiant į nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus.
- 83 FT ir Prancūzijos Respublika visų pirma teigia, kad valstybės pagalbos sąvoka reikalauja, kad būtų pakankamai glaudus ryšys tarp įmonės įgyto pranašumo ir valstybės finansinės naštos. Jos patikslina, kad pagal teismų praktiką įmonių gavėjų naudai priimta finansinė našta, dėl kurios sumažėja valstybės mokestinės pajamos, nesukuria tokio ryšio, o valstybės mokestinių pajamų, kurias ji priešingu atveju būtų gavusi, atsisakymas tokių ryšių sukuria, jei tam tikros įmonės gauna netiesioginį pranašumą.
- 84 Be to, Prancūzijos Respublika mano, kad išipareigojimas valstybės ištekliais turėtų būti laikomas pranašumo priežastimi, o ne pasekme. Tačiau Komisija paneigė šiuos argumentus.
- 85 Vokietijos Federacinė Respublika taip pat nurodo, kad ši byla susijusi su nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pranešimų, kurie negali nulemti naštos valstybės biudžetui, „nepagrindinėmis pasekmėmis“. Be to, nors pranašumas, dėl kurio nekyla jokios naštos valstybės ištekliams, gali iškraipyti konkurenciją, tai nereiškia, jog tokiai priemonei turi būti taikoma valstybės pagalbai taikytina kontrolė. Iš tikrųjų plačiai aiškinant išipareigojimo valstybės ištekliais kriterijų, kaip tai daro Komisija ir bendrovės *Bouygues*, daugeliui pareiškimų, kaip antai valstybių narių pareiškimams, padarytiems per 2008 m. krizę, būtų taikoma valstybės pagalbos kontrolė.
- 86 Toliau FT ir Prancūzijos Respublika teigia, jog Bendrasis Teismas nereikalavo, kad pranašumo dydis atitiktų valstybės patvirtintų priemonių dydį. Jis tik reikalavo, kad tarp pranašumo ir finansinės naštos valstybės biudžetui būtų ryšys, t. y. kad pranašumas būtų tokios naštos pasekmė. Jis taip pat pripažino, kad išipareigojimas valstybės ištekliais gali atsirasti dėl pakankamai konkrečios ekonominės valstybės biudžetui tenkančios naštos rizikos, tačiau teisingai siekė nustatyti, ar yra teisiškai privalomų išipareigojimų.
- 87 Galiausiai FT teigia, jog taisyklė, pagal kurią SESV 107 straipsnio 1 dalyje valstybės intervencijos apibrėžiamos atsižvelgiant į jų pasekmes, neatleidžia Komisijos nuo pareigos tiksliai nustatyti įmonės įgytą pranašumą ir išnagrinėti, ar jis suteiktas iš valstybės išteklių. Be to, Komisija, remdamasi bendroju vertinimu, negalėjo nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimams priskirti valstybės išipareigojimo valstybės ištekliais, kuris galėjo būti priimtas kita vélesne priemone, t. y. išsiuntus akcininko paskolos pasiūlymą.

- 88 Be to, Prancūzijos Respublika pažymi, kad skundžiamo sprendimo 301–310 punktuose Bendrasis Teismas bendrai išanalizavo nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus ir akcininko paskolos pasiūlymą ir mano, kad jis padarė teisingą išvadą apie nustatyto pranašumo ir įsipareigojimo valstybės ištekliais ryšio nebuvimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 89 Bendrovės *Bouygues* ir Komisija kaltina Bendrąjį Teismą iš esmės tuo, kad jis padarė teisės klaidų, kai siekdamas konstatuoti valstybės pagalbos buvimą reikalavo glaudaus ryšio tarp, pirma, pranašumo, kuris turi būti atskirai nustatytas, kiek jis susijęs su 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimu ir akcininko paskolos pasiūlymu, ir, antra, įsipareigojimo valstybės ištekliais, kuris yra lygiavertis vienam ar kitam taip nustatytam pranašumui arba jį atitinka.
- 90 Šio sprendimo 40 ir 41 punktuose buvo pažymėta, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija įrodė, kad 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimu FT buvo suteiktas pranašumas, tačiau neįrodė papildomo ir atskiro pranašumo, kuris išplaukia iš akcininko paskolos pasiūlymo.
- 91 Skundžiamo sprendimo 262 punkte Bendrasis Teismas teigė, kad iš teismų praktikos matyti, jog taip nustatytas pranašumas „turi būti suteiktas dėl valstybės išteklių pervedimo“ ir kad šis „ryšio tarp nustatyto pranašumo ir įsipareigojimo valstybės ištekliais reikalavimas iš principo reiškia, kad minėtas pranašumas turi būti glaudžiai susijęs su atitinkama valstybės biudžetui tenkančia našta arba su pakankamai konkrečia ekonomine rizika šiam biudžetui, kylančia dėl valstybės priimtų teisiškai privalomų įsipareigojimų“.
- 92 Skundžiamo sprendimo 293–298 punktuose Bendrasis Teismas atskirai išnagrinėjo 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimą. Konkrečiai kalbant, šio sprendimo 293–295 punktuose jis nusprendė, kad neprivalo tikrinti, ar šis pranešimas apima valstybės išteklių pervedimą, nes nei Komisija, nei bendrovės *Bouygues* nepateikė tokio argumento arba svarbių ir įtikinamų įrodymų šiuo klausimu.
- 93 Skundžiamo sprendimo 296 punkte Bendrasis Teismas pridūrė: „kad ir kaip būtų, valstybės išteklių pervedimas dėl [minėto] pranešimo galėtų atitikti tik pranašumą, kuris suteikiamas atidarant jame aiškiai numatytą 9 mlrd. EUR kredito liniją“, ir kad „šis pranašumas skiriasi nuo pranašumo, kuris, kaip nustatyta ginčijamame sprendime, suteikiamas nuo 2002 m. liepos mėn. padarytais pareiškimais“.
- 94 Skundžiamo sprendimo 297 punkte Bendrasis Teismas patikslino, kad „dėl ryšio tarp šio nustatyto pranašumo ir valstybės išteklių pervedimo reikalavimo daroma prielaida, kad minėtas pranašumas turi atitikti lygiavertę valstybės biudžetui tenkančią naštą <...>. Vis dėlto taip nėra šiuo atveju kalbant apie <...> nustatyto pranašumo, suteikiamo dėl nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų, ir tariamo valstybės išteklių pervedimo, atidarant 9 mlrd. EUR kredito liniją, kaip numatyta 2002 m. gruodžio 4 d. pranešime <...>, ryšį“.
- 95 Dėl akcininko paskolos pasiūlymo skundžiamo sprendimo 299 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi Komisija ginčijamame sprendime nepakankamai įrodė pasiūlymo suteikiamą pranašumą, Bendrasis Teismas juo labiau negali padaryti išvados apie su šiuo pranašumu susijusio valstybės išteklių pervedimo egzistavimą.
- 96 Galiausiai tiek, kiek Komisija grindė savo išvadą apie valstybės pagalbos buvimą bendruoju nuo 2002 m. liepos mėn. padarytų pareiškimų vertinimu kartu su akcininko paskolos pasiūlymu, skundžiamo sprendimo 307 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija negali „atsikratyti prievolės nustatyti konkretų pranašumą, suteikiamą dėl atitinkamo valstybės išteklių pervedimo“, o minėto sprendimo 309 punkte, kad nors apibūdindama pranašumą Komisija galėjo atsižvelgti į visus įvykius, įvykusius iki 2002 m. gruodžio mėn. pranešimo, kad galėtų apibūdinti pranašumą, pasireiškusį atgautu finansų rinkų pasitikėjimu ir FT refinansavimo sąlygų pagerėjimu, dėl šio pranešimo „atitinkamai

nesumažėjo valstybės biudžetas arba nekilo pakankamai konkreti šiam biudžetui tenkančios naštos rizika. Konkrečiai kalbant, šis pranašumas skiriasi nuo pranašumo, kuris gali būti suteiktas dėl <...> akcininko paskolos [pasiūlymo] ir buvo nepakankamai įrodytas ginčijamame sprendime“.

- 97 Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas manė, jog kiekvienos konkrečios valstybės pagalbos atveju Komisija privalėjo išnagrinėti, ar iš valstybės išteklių buvo suteiktas konkretus pranašumas. Be to, jis nusprendė, kad sąlygą dėl finansavimo iš valstybės išteklių, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, atitinka tik valstybės biudžeto sumažėjimas arba pakankamai konkreti šiam biudžetui tenkančios naštos, glaudžiai susijusios su taip nustatytu pranašumu arba atitinkančios jį, rizika.
- 98 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos atvejus, kai Sutartys nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 99 Todėl tik tiesiogiai ar netiesiogiai iš valstybės išteklių suteiktas pranašumas arba pranašumas, dėl kurio valstybė prisiima papildomų išpareigojimų, laikytini pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Iš tikrųjų iš pačios šios nuostatos formuluotės ir SESV 108 straipsniu įtvirtintų procedūros taisyklių matyti, kad kitokiomis nei valstybės ištekliais priemonėmis suteikti pranašumai nepatenka į nagrinėjamų nuostatų taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 17 d. Sprendimo *Sloman Neptun*, C-72/91 ir C-73/91, Rink. p. I-887, 19 punktą; 1998 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-200/97, Rink. p. I-7907, 35 punktą ir 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, Rink. p. I-2099, 58 punktą).
- 100 Tačiau reikia nurodyti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nebūtina kiekvienu atveju nustatyti valstybės išteklių pervedimo fakto, kad vienai ar kelioms įmonėms suteiktą pranašumą būtų galima laikyti valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 1994 m. kovo 15 d. Sprendimo *Banco Exterior de España*, C-387/92, Rink. p. I-877, 14 punktą; 1999 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-6/97, Rink. p. I-2981, 16 punktą ir 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 36 punktą).
- 101 Be to, pagalba, be kita ko, laikomos intervencijos, kurios, būdamos įvairių formų, sumažina paprastai įmonės biudžetui tenkančią naštą, ir kurios, nebūdamos subsidija siaurąja žodžio prasme, yra tokio paties pobūdžio ir turi tokį patį poveikį (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Banco Exterior de España* 13 punktą; 1999 m. birželio 17 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-75/97, Rink. p. I-3671, 23 punktą ir 2000 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-156/98, Rink. p. I-6857, 25 punktą).
- 102 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad SESV 107 straipsnio 1 dalyje valstybės intervencijos apibrėžiamos atsižvelgiant į jų pasekmes (2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš EDF ir kt.*, C-124/10 P, 77 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 103 Tačiau kadangi valstybės intervencijos yra įvairių formų ir turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į jų pasekmes, negalima atmesti galimybės, kaip teisingai nurodo bendrovės *Bouygues* ir Komisija, kad kelios viena po kitos einančios valstybės intervencijos taikant SESV 107 straipsnio 1 dalį laikytinos viena intervencija.
- 104 Taip gali būti, be kita ko, tuo atveju, kai tarp viena po kitos einančių intervencijų, atsižvelgiant į jų laiką, tikslą ir įmonės padėtį šių intervencijų metu, yra toks glaudus ryšys, kad jų neįmanoma atskirti (šiuo klausimu žr. 1980 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, 72/79, Rink. p. 1411, 24 punktą).

- 105 Darytina išvada, kad tvirtindamas, jog reikėjo nustatyti valstybės biudžeto sumažėjimą arba pakankamai konkrečią ekonominę šiam biudžetui tenkančios naštos, glaudžiai susijusios su konkrečiu pranašumu, kurį lėmė 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas ar akcininko paskolos pasiūlymas, ir atitinkančios arba atsveriančios jį, riziką, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes pritaikė kriterijų, pagal kurį iškart atmetama galimybė aiškinti šias valstybės intervencijas, atsižvelgiant į jų ryšius ir pasekmes, kaip vieną intervenciją.
- 106 Toliau reikia pažymėti, kad iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, jog dėl valstybės intervencijos, dėl kurios įmonės, kurioms ji taikoma, gali atsidurti palankesnėje padėtyje nei kitos ir gali kilti pakankamai konkretus išipareigojimo įvykdymo ateityje pavojus, gali atsirasti našta valstybės ištekliais (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Ecotrade* 41 punktą).
- 107 Konkrečiai kalbant, Teisingumo Teismas turėjo progą patikslinti, kad valstybės garantijos forma suteiktas pranašumas gali lemti papildomą valstybės naštą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Ecotrade* 43 punktą ir 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Residex Capital IV*, C-275/10, Rink. p. I-13043, 39–42 punktus).
- 108 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs: kadangi ekonominiu požiūriu rinkos sąlygų pasikeitimą, dėl kurio kai kurioms įmonėms netiesiogiai suteikiamas pranašumas, lemia viešosios valdžios institucijų prarasti ištekliai, net galimybė investuotojams savarankiškai priimti sprendimą nepanaikina ryšio tarp šio išteklių netekimo ir pranašumo, kurį įgyja atitinkamos įmonės (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 25–28 punktus).
- 109 Todėl siekdama konstatuoti valstybės pagalbos buvimą Komisija turi įrodyti, kad yra pakankamai tiesioginis ryšys tarp, pirma, gavėjui suteikiamo pranašumo, ir, antra, valstybės biudžeto sumažėjimo arba pakankamai konkrečios jam tenkančios naštos ekonominės rizikos (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-279/08 P, Rink. p. I-7671, 111 punktą).
- 110 Tačiau, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, nebūtina, kad toks sumažėjimas ar tokia rizika atitiktų arba būtų lygiavertė minėtam pranašumui, kad pastarasis būtų tokio sumažėjimo arba tokios rizikos atsvara ir tokio paties pobūdžio kaip jį lemiantis išipareigojimas valstybės ištekliais.
- 111 Remiantis tuo darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą tiek tikrindamas, kaip Komisija nustatė valstybės intervenciją, kuria suteikiama valstybės pagalba, tiek nagrinėdamas ryšius tarp nustatyto pranašumo ir Komisijos konstatuoto išipareigojimo valstybės ištekliais.
- 112 Galiausiai šios išvados nepaneigia Prancūzijos Respublikos argumentas, kad skundžiamo sprendimo 301–310 punktuose Bendrasis Teismas bendrai išnagrinėjo pranašumo ir išipareigojimo valstybės ištekliais ryšį. Iš tiesų iš šio sprendimo 96 punkte pateikto apibendrinimo matyti, kad Bendrasis Teismas atliko šį nagrinėjimą atsižvelgęs tik į šio sprendimo 105 ir 110 punktuose nustatytus klaidingus kriterijus.
- 113 Kadangi dėl Bendrojo Teismo padarytų teisės klaidų negalima pritarti argumentams, kuriais remiantis skundžiamo sprendimo 310 punkte buvo padaryta išvada, kad Komisija iškraipė valstybės pagalbos sąvoką, reikia priimti bendrovių *Bouygues* antro pagrindo pirmą dalį ir Komisijos antro pagrindo pirmą dalį.
- 114 Šiomis aplinkybėmis, nenagrinėjant kitų apeliacinių skundų pagrindų, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

- 115 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 116 Šiuo atveju Teisingumo Teismas turi informacijos, kuri būtina siekiant priimti galutinį sprendimą, pirma, dėl prašymo panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek Komisija byloje T-450/04 atsisakė pripažinti nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus, ir, antra, dėl antrojo pagrindo antros dalies ir trečiojo pagrindo, kuriuos Prancūzijos Respublika ir FT pateikė grįsdamos savo ieškinius bylose T-425/04 ir T-444/04, tiek, kiek ši dalis ir šis pagrindas yra susiję su ginčijamame sprendime padaryta išvada apie Prancūzijos Respublikos FT suteiktą pranašumą.

Dėl prašymo panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį byloje T-450/04

- 117 Iš šio sprendimo 70–79 punktų matyti, kad ginčijamame sprendime nepateikta nuomonė dėl tos bendrovių *Bouygues* skundo dalies, kurioje jos nurodo, jog patys nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai yra valstybės pagalba.
- 118 Todėl ieškinio pagrindai, kuriais siekiama, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnis būtų panaikintas tiek, kiek Komisija atsisakė pripažinti valstybės pagalba nuo 2002 m. liepos mėn. padarytus pareiškimus, yra netinkami.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies ir trečiojo pagrindo, kuriuos Prancūzijos Respublika ir FT pateikė grįsdamos savo ieškinius bylose T-425/04 ir T-444/04, tiek, kiek ši dalis ir šis pagrindas yra susiję su ginčijamame sprendime padaryta išvada apie Prancūzijos Respublikos FT suteiktą pranašumą

Šalių argumentai

- 119 Savo ieškinio antrojo pagrindo antra dalimi Prancūzijos Respublika ir FT nurodo, kad Komisija, remdamasi dviem atskirais įvykiais, t. y. nuo 2002 m. liepos mėn. padarytais pareiškimais ir Prancūzijos valstybės intervencijomis 2002 m. gruodžio mėn., padarė klaidingą išvadą apie valstybės pagalbos buvimą. Tačiau šie įvykiai atsitiko skirtingu laiku ir negali būti laikomi viena priemone. Pati Komisija pripažino, kad, vertinamų atskirai, nė vieno iš tų įvykių nepakaktų šiai išvadai pagrįsti.
- 120 Trečiajame ieškinio pagrinde Prancūzijos Respublika ir FT, be kita ko, teigia, jog ginčijamame sprendime yra akivaizdžių vertinimo klaidų, kurias Komisija padarė nusprendusi, kad 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai galėjo būti suprasti rinkose kaip Prancūzijos valstybės įsipareigojimas ir kad jie turėjo įtakos situacijai rinkose 2002 m. gruodžio mėn. FT taip pat nurodo, kad teigdama, jog dėl akcininko paskolos pasiūlymo jai buvo suteiktas pranašumas, kuris neatitinka apdairaus privataus investuotojo kriterijaus, Komisija taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 121 Be to, Prancūzijos Respublika ir FT nurodo, kad darant 2002 m. liepos 12 d. pareiškimą dar nebuvo apsispręsta dėl FT atžvilgiu numatytų imtis priemonių pobūdžio ir nebuvo priimtas joks sprendimas dėl investavimo, kuris galėtų būti pripažintas kategorišku Prancūzijos valstybės įsipareigojimu. Šis bendrojo pobūdžio, sąlyginis ir teisiškai neprivalomas pareiškimas negalėjo būti pripažintas aiškiu, konkrečiu ir neatšaukiamu Prancūzijos valstybės įsipareigojimu.
- 122 Maža to, Prancūzijos Respublika ir FT ginčija, kad nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai turėjo įtakos rinkos dalyvių nuomonei 2002 m. liepos mėn. ir lėmė neįprastą ir nemažą FT akcijų ir obligacijų vertės padidėjimą. Konkrečiai kalbant, išvados 2004 m. balandžio 28 d. ataskaitoje padarytos remiantis

netinkamu nagrinėjimo metodu ir yra nepakankamos siekiant įrodyti, kad 2002 m. liepos mėn. neįprastai pasikeitė FT akcijų kursas ir kad tarp 2002 m. liepos 12 d. pareiškimo ir tokio pokyčio yra priežastinis ryšys.

- 123 Šiuo klausimu Prancūzijos Respublika ir FT patikslina, kad ši ataskaita pagrįsta tik tariamu 2002 m. liepos 12 d. pareiškimo poveikiu rinkoms 2002 m. liepos mėn. Be to, joje negalėjo būti analizuojamas numanomas 2002 m. liepos 12 d. pareiškimo poveikis situacijai rinkoje 2002 m. liepos mėn., nes jo nebuvo įmanoma atskirti nuo kitų 2002 m. liepos–gruodžio mėn. atsitikusių įvykių poveikio, kaip antai gerų FT veiklos rezultatų ir geros veiklos perspektyvos antrąjį 2002 m. pusmetį, bendrovės *Mobiliom* situacijos išsprendimo, naujo pirmininko ir generalinio direktoriaus paskyrimo bei balanso išlyginimo plano pateikimo.
- 124 Galiausiai FT pažymi, kad Komisija pripažino, jog pats akcininko paskolos pasiūlymas nesuteikė FT pranašumo, nes ji šio pasiūlymo nepriėmė, ir nurodo, jog buvo atmesta prielaida, kad šis pasiūlymas galėjo būti suprastas rinkoje kaip Prancūzijos valstybės išipareigojimas, viršijantis jos būsimą dalyvavimą didinant kapitalą, nes šis projektas buvo griežtai apribotas 9 mlrd. EUR suma ir 18 mėnesių terminu. Iš esmės rinkos teigiamai sureagavo dėl naujo FT pirmininko ir generalinio direktoriaus skyrimo ir dėl jos veiklos rezultatų gerinimo plano.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 125 Savo argumentais Prancūzijos Respublika ir FT iš esmės teigia, jog Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad įvairios Prancūzijos valstybės intervencijos nuo 2002 m. liepos 12 d. iki 2002 m. gruodžio 20 d. yra viena intervencija, kad 2002 m. liepos 12 d. pareiškime Prancūzijos valstybė prisiėmė išipareigojimą, kad nuo 2002 m. liepos mėn. padaryti pareiškimai padarė poveikį rinkos dalyvių nuomonei 2002 m. gruodžio mėn. ir kad dėl akcininko paskolos pasiūlymo FT buvo suteiktas pranašumas.
- 126 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad, be kita ko, iš ginčijamo sprendimo 188 ir 189 konstatuojamųjų dalių matyti, jog Komisija savo išvados apie valstybės pagalbos buvimą pagrindė išipareigojimu, kurį Prancūzijos valstybė prisiėmė padariusi 2002 m. liepos mėn. pareiškimą.
- 127 Toliau iš ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamosios dalies, be kita ko, matyti, kad Komisija nusprendė, jog „akcininko paskolos“ pasiūlymu „(t. y. valstybės indėlio į Bendrovės kapitalo restruktūrizavimą prielaida) FT suteikiamas pranašumas, nes dėl jo ji gali padidinti savo finansavimo galimybes ir nuraminti rinką dėl savo pajėgumo vykdyti prievoles“. Ji taip pat pridūrė, kad nors FT nepriėmė šio pasiūlymo, „rinkai buvo sudarytas išpūdis, kad toks avansas egzistuoja, todėl tai galėjo suteikti FT pranašumą, nes rinkai [FT] finansinę būklę ėmė vertinti kaip patikimesnę“.
- 128 Ginčijamo sprendimo 196 konstatuojamojoje dalyje analizuodama išipareigojimą valstybės ištekliais Komisija pridūrė, kad „papildomą potencialią naštą valstybės lėšoms sukūrė pranešimas apie skiriamą akcininko paskolą, lydimas įvykdytų išankstinių šios priemonės įgyvendinimo sąlygų <...>, rinkai sudarytas išpūdis, kad ši paskola iš tiesų buvo paskirta <...>, ir galiausiai ERAP parafuotos ir pasirašytos paskolos sutarties išsiuntimas FT“.
- 129 Remiantis tuo darytina išvada, kad Komisija manė, jog 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimu ir akcininko paskolos pasiūlymu, vertinamais kartu, buvo suteiktas pranašumas, lėmęs išipareigojimą valstybės ištekliais pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 130 Šiomis aplinkybėmis tiek, kiek Prancūzijos Respublika ir FT mano, kad Komisija suklydo nagrinėdama kartu 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimą ir akcininko paskolos pasiūlymą, reikia konstatuoti, jog, kaip paminėta šio sprendimo 103 ir 104 punktuose, valstybės intervencija gali būti įvairių formų ir turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į pasekmes. Todėl negalima iš karto atmesti galimybės, kad kelios viena po

kitos einančios valstybės intervencijos taikant SESV 107 straipsnio 1 dalį turi būti vertinamos kaip viena intervencija, ypač kai tarp tokių intervencijų, atsižvelgiant į jų laiką, tikslą ir įmonės padėtį šių intervencijų metu, yra toks glaudus ryšys, kad jų neįmanoma atskirti.

- 131 Tačiau akivaizdu, kad 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas negali būti atskirtas nuo akcininko paskolos, pasiūlytos 9 mlrd. EUR kredito linijos forma, apie kurią aiškiai sakoma pranešime. Šiuo klausimu reikia pridurti, kad 2002 m. gruodžio 4 d. pranešimas buvo padarytas tą pačią dieną, kai buvo informuota apie akcininko paskolą.
- 132 Be to, Komisija teisingai teigė, kad dėl akcininko paskolos, apie kurią buvo paskelbta ir pranešta 2002 m. gruodžio 4 d., FT buvo suteiktas pranašumas, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 133 Pirmiausia iš ginčijamo sprendimo 212 konstatuojamosios dalies matyti, kaip buvo paminėta šio sprendimo 4, 6, 10 ir 15 punktuose, kad per 2002 m. kovo–liepos mėn. laikotarpį *Moody's* ir S & P pablogino FT kredito vertinimo reitingą iki paskutinės patikimos investicijos kategorijos pozicijos ir nurodė, kad jis liko priskirtas prie šios kategorijos tik dėl Prancūzijos valstybės komentarų apie FT.
- 134 Toliau iš ginčijamo sprendimo 112 ir 116 išnašiose minėtos informacijos matyti, kad ne vėliau kaip nuo 2002 m. gruodžio 9 d. rinkos galėjo manyti, jog šio sprendimo 132 punkte paminėta Prancūzijos valstybės intervencija užtikrino FT likvidumą, turint omenyje jos skolas, dvylikai ateinančių mėnesių.
- 135 Galiausiai iš šio sprendimo 14 ir 17 punktų matyti, kad 2002 m. gruodžio 11 ir 12 d. FT viena po kitos išleido dvi obligacijų emisijas bendrai 2,9 mlrd. EUR sumai, 2003 m. sausio 15 d. ji pasiskolino išleisdama obligacijų emisijas bendrai 5,5 mlrd. EUR sumai, o 2003 m. vasario 10 d. prasitęsė dalį 15 mlrd. EUR konsorcinio kredito, kuriai artėjo grąžinimo terminas.
- 136 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, kaip Komisija teisingai tvirtina ginčijamo sprendimo 194 konstatuojamojoje dalyje, akcininko paskola suteiktas pranašumas, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes dėl jos FT galėjo „padidinti savo finansavimo galimybes ir nuraminti rinką dėl savo pajėgumo vykdyti prievolės“.
- 137 Dėl SESV 107 straipsnyje taip pat įrašytos sąlygos, susijusios su įsipareigojimu valstybės ištekliams, reikia konstatuoti, kad akcininko paskola suteikiama atidarant 9 mlrd. EUR kredito liniją. Nors tiesa, kad FT nepasirašė jai adresuotos paskolos sutarties, ši gavėja, kaip teisingai konstatavo Komisija ginčijamo sprendimo 196 konstatuojamojoje dalyje, galėjo bet kada ją pasirašyti ir taip įgyti teisę nedelsiant gauti 9 mlrd. EUR.
- 138 Be to, ginčijamo sprendimo 116 išnašoje Komisija pažymėjo, kad 2002 m. gruodžio 5 d. FT, rengdama pristatymą investuotojams, apibūdino Prancūzijos valstybės „kredito liniją“ kaip įmanomą gauti nedelsiant, kad tą pačią dieną S & P paskelbė, jog Prancūzijos valstybė nedelsdama suteiks akcininko paskolą, kad Prancūzijos Nacionalinės Asamblėjos finansų komisijai buvo pranešta, jog akcininko paskola „jau buvo suteikta FT“, ir kad 2002 m. gruodžio 9 d. *Moody's* paskelbė, jog yra patvirtinta, kad „9 mlrd. EUR kredito linija suteikta“.
- 139 Tačiau, atsižvelgiant, pirma, į galimą papildomą 9 mlrd. EUR naštą valstybės ištekliams ir, antra, į šio sprendimo 107 punkte minėtą teismų praktiką, Komisija teisingai konstatavo, kad pranašumas, kuri ji nurodė šio sprendimo 132 punkte, suteiktas iš valstybės išteklių, kaip numatyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje.

Dėl kitų Prancūzijos Respublikos ir FT pateiktų antrojo pagrindo antros dalies ir trečiojo pagrindo aspektų, taip pat dėl kitų Prancūzijos Respublikos ir FT pateiktų pagrindų

- 140 Reikia konstatuoti, kad sprendimas byloje negali būti priimtas dėl Prancūzijos Respublikos ir FT pateiktų antrojo ir trečiojo pagrindų tiek, kiek šie pagrindai susiję su apdairaus privataus investuotojo kriterijaus taikymu, kurį atliko Komisija.
- 141 Tas pats pasakytina apie Prancūzijos Respublikos ir FT pateiktą pirmąjį pagrindą, susijusį su esminių procedūrinių reikalavimų ir teisės į gynybą pažeidimu, ketvirtąjį Prancūzijos Respublikos pagrindą, susijusį su motyvavimo stoka, ir atitinkamai apie bendrovių *Bouygues* prašymą panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį.
- 142 Todėl reikia grąžinti bylas T-425/04, T-444/04 ir T-450/04 Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl minėtos dalies, minėtų pagrindų ir argumentų, taip pat dėl jam pateikto prašymo, dėl kurio Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 143 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2010 m. gegužės 21 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (T-425/04, T-444/04, T-450/04 ir T-456/04).**
- 2. Grąžinti bylas T-425/04, T-444/04 ir T-450/04 Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl pateiktų pagrindų ir jam pateiktų prašymų, dėl kurių Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo.**
- 3. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.